

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/78/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203353
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2024:8722203353.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobcu Zinc Euro, a.s., Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 47 918 551, právne zastúpený Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/X, XXX XX E., právne zastúpený JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, o zaplatenie 1.155,25 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Poprad dňa 2.12.2022 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 1.155,25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.117,40 Eur od 8.1.2021 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Na námietku žalovaného prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 2.2.2023 bola sporová vec dňa 25.9.2023 postúpená Okresnému súdu Zvolen ako miestne príslušnému na prejednanie a rozhodnutie vo veci.

2. Žalobca v žalobe okrem iného uviedol:

I.

Sprostredkovanie pôžičiek

„Žalobca je spoločnosťou, ktorá prevádzkuje platformu na sprostredkovanie pôžičiek medzi fyzickými osobami. Činnosť žalobcu spočíva v tom, že prijíma peňažné prostriedky od fyzických osôb, ktoré majú záujem poskytovať pôžičky a následne tieto prostriedky poskytuje fyzickým osobám, ktoré majú záujem si požičať. Samotný žalobca vlastné peňažné prostriedky nepožičiava. Jeho činnosť spočíva výlučne v odplatnom sprostredkovaní pôžičiek medzi veriteľmi a dlžníkmi. Ziskom veriteľov je úrok. Ziskom žalobcu je poplatok za sprostredkovanie.

Poskytovanie pôžičiek sa realizuje spravidla tak, že na poskytnutí jednej pôžičky pre konkrétneho záujemcu žalobca použije peňažné prostriedky od viacerých investorov. Dôvodom je minimalizácia rizika.

K uzavretiu zmluvy o pôžičke dochádza tak, že osoby veriteľov nepoznajú totožnosť osôb dlžníkov a naopak. Totožnosť oboch zmluvných strán je reprezentovaná identifikačným kódom prostredníctvom ktorého je žalobca schopný v prípade potreby zmluvné strany identifikovať. (Napríklad pre prípad súdneho konania.)

Každá strana (veriteľ aj dlžník) má súčasne uzavretú zmluvu so žalobcom. Predmetom zmluvy medzi žalobcom a veriteľom je dohoda o zverení peňažných prostriedkov a vyhľadávaní záujemcov o pôžičky.

Predmetom zmluvy medzi žalobcom a dlžníkom je sprostredkovanie poskytnutia pôžičky a dohoda o odmene žalobcu.

Pri bežnom chode vecí, žalobca sprostredkuje poskytnutie pôžičky a následne dlžník spláca pôžičku s dohodnutým úrokom a odmenou žalobcu v prospech účtu žalobcu. Žalobca následne postupuje veriteľom splátky istiny a úroku, pričom si časť splátok ponecháva svoju odmenu.

Pokiaľ sa pôžička nespláca riadne a včas, žalobca zo svojich prostriedkov odškodňuje investorov tak, že od nich odkupuje predčasne zosplatené pohľadávky a následne ich vymáha voči dlžníkom.

Dôkaz:

Informačný diagram – opis transakcií pri poskytnutí pôžičky

Informačný diagram – opis transakcií pri splácaní pôžičky

II.

Žiadosť o sprostredkovanie pôžičky

Žalovaný uzavrel so žalobcom, ktorý sprostredkováva tzv. „pôžičky od ľudí pre ľudí“ Rámcovú zmluvu – dlžník, na základe ktorej sa žalobca zaviazal vyhľadať pre žalovaného investora (veriteľa) a zároveň v zmysle čl. 1. tejto rámcovej zmluvy bolo jej predmetom taktiež uzatvoriť v mene a na účet žalovaného Zmluvu o pôžičke s takýmto investorom. Rámcová zmluva – dlžník bola podpísaná dňa 14.10.2016. Rámcovou zmluvou - dlžník sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému služby definované v čl. 3 tejto zmluvy a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za to žalobcovi odplatu vo forme dohodnutých poplatkov. V rámcovej zmluve – dlžník je uvedený identifikačný kód, ktorým je jedinečný alfanumerický kód priradený žalobcom dlžníkovi od momentu registrácie, generovaný elektronickým systémom pre každého dlžníka zvlášť, u žalovaného ide o ID kód 3MWP-5LKY-42ER.

Žalovaný podal dňa 7.12.2018 žalobcovi ako sprostredkovateľovi záväznú žiadosť o pôžičku č. LB38VDP2273D2EGM v celkovej výške 1.400,-€ a zároveň žalobcu poveril na to, aby uzatvoril v jeho mene a na jeho účet s neurčitým počtom investorov zmluvu o pôžičke tak, aby sa celková výška pôžičky rovnala celkovej ním žiadanej výške pôžičky, teda sume 1.400,-€, s dĺžkou splácania 60 mesiacov (5 rokov) a celkovou výškou mesačnej splátky 47,92 €.

Dôkaz:

Rámcová zmluva- dlžník

Záväzná žiadosť o pôžičku

III.

Vyhľadanie investorov

Žalobca vyhľadal celkom 5 investorov, ktorí mali záujem investovať finančné prostriedky prostredníctvom zmluvy o pôžičke so žalovaným, pričom žalobcu prostredníctvom záväzného pokynu splnomocnili, aby v ich mene predmetné zmluvy o pôžičke uzatvoril za presne určených základných kritérií investície a rovnako sa žalobca zaviazal v zmysle čl. 3 ods. 2 bod 4. Rámcovej zmluvy investor k zabezpečeniu inkasa peňažných prostriedkov od investora/ veriteľa za účelom ich poskytnutia dlžníkovi-žalobcovi.

Dôkaz:

Rámcová zmluva investor 5 x

Záväzný pokyn investovať s veriteľmi 5 x

IV.

Uzatvorenie zmluvy o pôžičke a poskytnutie požičanej sumy

Následne žalobca v mene dlžníka-žalovaného na základe osobitného záväzného príkazu uzatvoril Zmluvy o pôžičke, kde žalovaný ako dlžník a veriteľ sú označení alfanumerickým kódom. ID kódy investora identifikujú tie fyzické osoby, ktoré ako veritelia poskytli pôžičku žalovanému, pričom sú uvedené v jednotlivých Rámcových zmluvách – investor. Žalovaný v zmysle čl. 5 ods. 3 Rámcovej zmluvy - dlžník prehlásil, že takto určenú identifikáciu druhej zmluvnej strany považuje za dostatočne určitú a zrozumiteľnú, pričom žalobca zodpovedá každej zo zmluvných strán, že identita druhej zmluvnej strany bola hodnoverným spôsobom zistená a overená. Žalobca v mene žalovaného uzatvoril nasledujúce zmluvy o pôžičke:

1/ č. 2018053515, medzi investorom (veriteľom) ID kód: N572Z5G78QDR a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 500,00 €, s úrokovou sadzbou 7,5% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplataenia;

2/ č. 2018053516, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 4WBPLMNB5Q36 a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 500,00 €, s úrokovou sadzbou 10,00% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplataenia;

3/ č. 2018053517, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 7RN2W87Y8QBD a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 100,00 €, s úrokovou sadzbou 7,50% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplataenia;

4/ č. 2018053518, medzi investorom (veriteľom) ID kód: E87Q9GRJPGL a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 100,00 €, s úrokovou sadzbou 9,0% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

5/ č. 2018053519, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 4WB2LMEDYP36 a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 200,00 €, s úrokovou sadzbou 11,0% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

Dôkaz:

Zmluvy o pôžičke 5 x

Žalovaný zdôrazňuje, že vyššie uvedená pôžička má občiansko-právny charakter a bola poskytnuté výhradne fyzickou osobou-nepodnikateľom prostredníctvom bankového účtu žalobcu prostredníctvom elektronickej platformy uľahčujúcej ich poskytovanie „od ľudí pre ľudí“.

Pôžička bola žalovanému poukázaná na ním označený bankový účet v sume 1400,-Eur v zmysle čl. 3 ods. 2 písm. d. Rámcovej zmluvy s investorom.

Dôkaz:

Potvrdenie o zrealizovaní transakcie zo dňa 10.12.2018 (transakcia)

Rámcová zmluva s investorom 5 x

V.

Vyhlásenie okamžitej splatnosti

Žalovaný sa v zmluve o pôžičke zaviazal splácať poskytnutú pôžičku po dobu 36 mesiacov, pri celkovej výške mesačnej splátky 28,83 €. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá na 22.01.2019, splatnosť každej nasledujúcej splátky nastala 22. deň v kalendárnom mesiaci a termín poslednej splátky bol 22.12.2023. Výška mesačnej splátky pôžičky pod 1/ bola v sume 9,96 €, pod 2/ v sume 10,52 €, pod 3/ v sume 1,99 €, pod 4/ v sume 2,06 €, pod 5/ v sume 4,30 €.

Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnuté pôžičky a prestal splácať riadne a včas dohodnuté splátky.

Investor– veriteľ prostredníctvom žalobcu listom zo dňa 4.1.2021 oznámili žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v zmysle ustanovenia čl. 3 bod 3.4 zmluvy o pôžičke v nadväznosti na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Oznámenie okamžitej splatnosti pôžičky bolo žalovanému doručené do jeho dispozičnej sféry dňa 7.1.2021, teda v tento deň sa žalovaný mohol dozvedieť o okamžitej splatnosti pôžičky a nasledujúcim dňom sa žalovaný dostal do omeškania so splatením dlžnej sumy.

Dôkaz:

Vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky

Doklad o doručovaní vyhlásenia- vrátenie nedoručenej zásielky

VI.

Postúpenie pohľadávok

Po vyhlásení splatnosti jednotlivých pôžičiek investor postúpil svoju pohľadávku na základe osobitných zmlúv o postúpení pohľadávok na žalobcu ako postupníka, na základe čoho sa stal žalobca novým veriteľom:

1/ Investor s ID kódom N572ZG78QDR, F. G., uzavrel so žalobcom, Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 14.1.2021, ktorou ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči

žalovanému zo zmluvy o pôžičke č. 2018053515, vo výške 407,82 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia (ďalej „Pohľadávka 1“), na žalobcu ako postupníka;

2/ Investor s ID kódom 4WBPLMNB5Q36, A. E., uzavrel so žalobcom, Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 14.1.2021, ktorou ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke č. 2018053516, vo výške 415,71 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia (ďalej „Pohľadávka 2“), na žalobcu ako postupníka;

3/ Investor s ID kódom 7RN2W87Y8QBD, H. H., uzavrel so žalobcom, Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 14.1.2021, ktorou ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke č. 2018053517, vo výške 81,54 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia (ďalej „Pohľadávka“ 3), na žalobcu ako postupníka;

4/ Investor s ID kódom E87Q9GRGJPGL, I. H., uzavrel so žalobcom, Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 14.1.2021, ktorou ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke č. 2018053518, vo výške 82,61 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia (ďalej „Pohľadávka 4“), na žalobcu ako postupníka;

5/ Investor s ID kódom 4WB2LMEDYP36, H. J., uzavrel so žalobcom, Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 14.1.2021, ktorou ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o pôžičke č.

2018053519, vo výške 167,57 € spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia (ďalej „Pohľadávka 5“), na žalobcu ako postupníka;

O postúpení pohľadávok bol žalovaný upovedomený listom zo dňa 19.1.2021.

Dôkaz:

Zmluva o postúpení pohľadávok 5x

Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.1.2021

VII.

Právny základ žalovaného nároku

Žalobca na základe tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu si uplatňuje výhradne postúpením nadobudnuté zostatky neuhradených /avšak splatných/ istín pôžičiek investora vo výške 1.117,40 Eur, ktoré poskytli títo Investori ako fyzické osoby nepodnikatelia žalovanému ako fyzickej osobe nepodnikateľovi – dlžníkovi a teda, ktoré pochádzajú z výhradne občiansko-právnych (nespotrebiteľských) vzťahov- zmlúv o pôžičke uzatvorenej v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka a splatné úroky z týchto pôžičiek vo výške 37,85 Eur, na ktorých zaplatenie vznikol nárok investorom do dňa vyhlásenia splatnosti jednotlivých pôžičiek. Žalobca si touto žalobou neuplatňuje žiadne poplatky, ktoré by vyplývali zo sprostredkovateľského vzťahu medzi ním a žalovaným v zmysle Rámcovej zmluvy dlžník, resp. Závaznej žiadosti o pôžičku, preto sa nemôže jednať o spotrebiteľský vzťah.

Žalovaný je vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené listinné dôkazy dlžníkom žalobcu, pričom jeho dlh predstavuje sumu 1.155,25 €, ktorý tvorí Pohľadávku špecifikovanú v článku V tejto žaloby.

Žalobca si zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania z istiny vo výške 5% ročne a to od 8.1.2021.“

3. Žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu po doručení predmetnej žaloby písomne vyjadril k predmetnej žalobe a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Žalobcom uplatňovaná pohľadávka síce vznikla v dôsledku tzv. P2P pôžičky, avšak za esenciálnej participácie žalobcu, ktorého hlavnou náplňou podnikateľskej činnosti je práve „poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov“ – na základe uvedeného tvrdím, že vystupujem v pozícii spotrebiteľa.

Uvedené nadväzuje na skutočnosť, že tzv. P2P pôžičky je momentálne možné charakterizovať ako súdnou praxou „zatiaľ“ akceptovaný spôsob obchádzania doterajších, niekoľko rokov trvajúcich snáh o ochranu fyzických osôb ako spotrebiteľov – celý systém a proces poskytovania takýchto P2P pôžičiek je produkovaný so snahou čo najväčšmi oklieštiť práva a právom chránené záujmy subjektov vystupujúcich v takýchto právnych vzťahoch na pozícii dlžníka.

Neraz sa jedná o finančné pôžičky s úrokovou mierou ďaleko presahujúcou dobré mravy, poprípade je možné v takomto konaní vzhľadnúť veľmi významné prvky úžery, šikanózneho zaobchádzania s dlžníkom a jeho znevýhodňovanie vo všetkých aspektoch daného právneho vzťahu. Tvrdím teda, že oblasť crowdfundingu (vo všeobecnosti pod pojmom crowdfunding rozumieme získavanie prostriedkov od veľkej skupiny osôb rôznym spôsobom, z ktorých každá prispieva pomerne malou čiastkou z celkovej hodnoty – P2P pôžičky) nie je v súčasnosti upravená slovenským právnym poriadkom. Rovnako na európskej úrovni absentuje jednotná regulácia, prípadne právny rámec (napr. smernica, nariadenie), ktorý by oblasť crowdfundingu upravoval záväzným spôsobom. Na úrovni Európskej únie však prebiehajú rokovania k oblasti crowdfundingu už od roku 2014.

V roku 2016 Expertná skupina Európskeho výboru pre cenné papiere (EGESC) oslovila členské štáty s cieľom zmapovať aktuálny stav v tejto oblasti. Členské krajiny Európskej únie pristúpili k regulácii crowdfundingu skupinových pôžičiek rôznym spôsobom; niektoré krajiny ho regulujú udeľovaním povolenia, iné uplatňujú registračný princíp a niektoré krajiny na crowdfunding neregulujú vôbec.

V zmysle vyššie uvedeného preto zastávam názor, že relevantným pre riadne rozhodnutie v prejednávanej veci by bolo aj stanovisko Národnej banky Slovenska, ktorého obsahom by táto inštitúcia poskytla svoje stanovisko za účelom posúdenia postupu žalujúcej spoločnosti v súvislosti s procesným postupom týkajúcim sa uzatvorenia zmluvy o pôžičke a procesným postupom predchádzajúcim uplatneniu pohľadávky zo strany žalujúcej spoločnosti – tvrdím, že takýto postup bol nezákonný, neopodstatnený a tento má základ vo svojvoľnom a nesprávnom výklade práva zo strany žalujúcej spoločnosti.

Následne namietam taktiež aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, nakoľko nie je preukázané, že by si jeho právny predchodca splnil svoju povinnosť a informoval ma o tom, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti pôžičky a následne i postúpeniu vymáhaného nároku na súčasného žalobcu – výpis zásielok

odovzdaných na poštovú prepravu poštovému podniku nepreukazuje, že by mi boli potrebné listiny doručené a že by som sa s ich obsahom oboznámil.

Z opatrnosti vznášam i námietku premlčania žalobcom tvrdeného nároku v celom jeho rozsahu.“

4. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k predmetnému vyjadreniu žalovaného a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol:

I.

„Dňa 16.2.2023 bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené vyjadrenie žalovaného k žalobe na zaplatenie sumy 1.155,25 € s prísl., kde uvádza, že pôžička vznikla za esenciálnej participácie žalobcu, ktorého hlavnou náplňou podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a teda na základe uvedeného sa podľa názoru žalovaného jedná o spotrebiteľskú zmluvu a s tým súvisiace ďalšie dôvody, pre ktoré žiada žalobu zamietnuť.

Treba uviesť, že žalovaný ani v jednom bode svojho vyjadrenia nepoprel žalovanú čiastku čo do dôvodu a výšky, nepoprel právny základ žaloby, ktorým sú platne uzatvorené zmluvy o pôžičke s jednotlivými fyzickými osobami alebo žeby mu tieto čiastky vyplývajúce z pôžičiek neboli poskytnuté a pod.

II.

Žalobca zdôrazňuje, že touto žalobou sa nedomáha uhradenia sumy z titulu poplatku za sprostredkovanie pôžičky žalobcom, na základe rámcovej zmluvy zo dňa 14.10.2016, ani na základe záväznej žiadosti o pôžičku zo dňa 7.12.2018, ktorý by zakladal postavenie spotrebiteľa. Predmetom tohto konania je výlučne vzťah medzi pôvodným veriteľom, súkromnou osobou, nepodnikateľom a žalovaným, súkromnou osobou, nepodnikateľom. Súkromný veriteľ finančné prostriedky požičal, súkromný dlžník finančné prostriedky prijal a má povinnosť finančné prostriedky vrátiť. Toto je právny základ predmetu konania.

Opierať sa o predmet činnosti žalobcu ako dôkaz o spotrebiteľskom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je medzi iným aj poskytovanie spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov, nemá žiadnu relevanciu vo vzťahu ku konaniu, nakoľko žalobca neposkytol žalovanému žiadny úver. V tomto prípade žalovanému sprostredkoval pôžičku od iných osôb a túto službu zahŕňa predmet činnosti, ktorým je sprostredkovanie poskytovania úverov alebo pôžičiek.. Žalobca žalobou uplatňuje výlučne nároky jednotlivých fyzických osôb, ktoré vznikli výlučne na základe jednotlivých zmlúv o pôžičke špecifikovaných v žalobe v čl. IV. Nakoľko neuhradené pohľadávky veriteľov na základe zmluvy o pôžičke boli postúpené na žalobcu (čl. VI. žaloby), sú jednoznačne splnené predpoklady aktívnej vecnej legitímácie.

V zmysle § 526 (1) Občianskeho zákonníka: Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, baví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

V zmysle § 526 (2) Občianskeho zákonníka: Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázanie zmluvy o postúpení.

V zmysle § 530 (1) Občianskeho zákonníka: Na žiadosť postupníka môže postupca vymáhať postúpený nárok sám vo svojom mene na účet postupníka. Ak postúpenie pohľadávky sa oznámilo alebo preukázalo dlžníkovi, môže postupca pohľadávku vymáhať iba v prípade, že ju nevymáha postupník a postupca preukáže dlžníkovi súhlas postupníka s týmto vymáhaním.

Je zrejmé, že veriteľ ako postupca prostredníctvom žalobcu si splnil svoju povinnosť oznámiť dlžníkovi/ žalovanému postúpenie pohľadávky, a to na základe oznámenia o zmene veriteľa zo dňa 19.1.2021, ktoré bolo žalovanému preukázateľne doručené dňa 22.1.2021. Je zrejmé, že žalobca je oprávnený pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene na vlastný účet. Námietka aktívnej vecnej legitímácie nemá vo vzťahu k žalobcovi žiadne opodstatnenie.

Rovnako tak prípadné stanovisko Národnej banky Slovenska by bolo len zbytočným priesťahom v konaní, nakoľko právnym základom prejednávanej veci nie je poskytnutie úveru zo strany žalobcu ale pôžička od konkrétnych fyzických osôb, nad ktorými táto inštitúcia nemá kompetenciu vykonávať dohľad. S vykonaním predmetného dôkazu žalovaného preto nie je možné súhlasiť.

Dôkaz:

Zmluvy o pôžičke 5x (založené v spise)

Zmluvy o postúpení pohľadávky 5x (založené v spise)

Oznámenie o zmene veriteľa zo dňa 19.1.2021

Doručenka oznámenia o zmene veriteľa

III.

Na základe uvedeného má žalobca za to, že žalovaný v snahe vyhnúť sa splneniu svojho splatného záväzku špekulatívne a účelovo vyvracia dôvodnosť žaloby poukazovaním na spotrebiteľské právo, ktoré však v rámci tohto konania nemá opodstatnenie. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné vecné či právne skutočnosti, ktoré by nárok žalobcu spochybňovali.

Vzhľadom na uvedené, žalobca trvá na dôvodnosti svojho nároku ako aj podanej žalobe v celom jej rozsahu.“

5. Žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadril k predmetnému vyjadreniu žalobcu a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Ohľadom merita veci samej uvádzam, že vyjadrenie žalobcu len stroho odkazuje na jeho schopnosť obchádzať nedokonalú právnu úpravu a prezentovať svoju činnosť v rozpore s jej zrejším účelom, ktorým je poskytovanie pôžičiek prostredníctvom formulárových, neindividuálne dojednaných – trvám na tom, že z pohľadu ochrany spotrebiteľ a ide nepochybne o spotrebiteľský zmluvný vzťah, keďže subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu pri uzavretí rámcovej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a druhá zmluvná strana vystupuje ako fyzická osoba nepodnikateľ. Toto postavenie vyplýva zo

samotnej podstaty peer to peer lendingu, ako aj z označenia druhej zmluvnej strany dlžníka i investora, t.j. identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa.

Spotrebiteľský charakter zmluvy je zdôraznený aj tým, že rámcová zmluva býva pripravená vopred na formulári, vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do ich znenia spotrebiteľom. Na záväzkový vzťah, ktorý vzniká na základe rámcovej zmluvy, je preto potrebné aplikovať ustanovenia zákona . 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník") o spotrebiteľských zmluvách. Pri určení o aký zmluvný typ pri rámcovej zmluve ide, sa stretávame s odlišnými prístupmi v rámci

rozhodovacej činnosti súdov. Predmetné rámcové zmluvy sa zväčša uzatvárajú ako nepomenované zmluvy podľa § 51 Občianskeho zákonníka. S takýmto vymedzením zmluvného typu sa stotožňuje aj časť súdov v rámci ich rozhodovacej činnosti.

Právne otáznym sa javí zastúpenie zmluvných strán subjektom prevádzkujúcim peer to peer platformu (teda v tomto prípade oprávnenie zastupovať veriteľov právnym predchodcom žalobcu – mám za to, že nedošlo ku platnému postúpeniu pohľadávky z postupcu a postupníka

(žalobcu)), a to pri zastúpení dlžníka platformou sprostredkujúcou peer to peer lending. Toto zastúpenie prichádza do úvahy v prípadoch, kedy je identita oboch zmluvných strán (investorov a dlžníka) navzájom utajená. Sporným sa zastúpenie dlžníka platformou prevádzkujúcou peer to peer lending javí najmä v kontexte s § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý vylučuje zastupovanie v prípadoch, keď záujmy zástupcu a zastúpeného sú v rozpore. Takéto zastúpenie spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu, ktorý by urobil zástupca, pretože by išlo o právny úkon, ktorý odporuje zákonu.

Práve na toto ustanovenie poukazuje rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 3.10.2019, sp. zn. 19Csp/203/2018 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trnava, sp. zn. 25CoCsp/4/2020, zo dňa 20.10.2020), v zmysle ktorého nemožno považovať konanie subjektu

prevádzkujúceho peer to peer platformu v rámci zastupovania oboch zmluvných strán za nezávislé. Podľa predmetného rozsudku, subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu vystupuje ako zainteresovaná strana, ktorá koná buď v záujme investora alebo vo vlastnom záujme, a to z týchto dôvodov:

- časť odmeny subjektu prevádzkujúceho platformu sa skladá z poplatkov, ktoré vyberá od dlžníka. Medzi tieto poplatky patria aj poplatky za zasielanie upomienok za omeškanie s platením pôžičky a poplatok za spracovanie predčasného splatenia pôžičky. Tieto poplatky nemožno stotožniť so službou v prospech dlžníka;

- subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu je oprávnený vykonávať v mene investora, ktorý je dlžníkovou protistranou s odlišnými záujmami, právne úkony sankčnej povahy ako využitie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka;

- postúpenie pohľadávky investora na subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky.

V zmysle argumentácie obsiahnutej v predmetnom rozsudku, oprávnenia subjektu, ktorý prevádzkuje peer to peer platformu, výrazným spôsobom narúbiajú jeho zdanlivo nezávislé postavenie vo vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom a predstavujú dôkaz uprednostňovania postavenia veriteľa pred postavením dlžníka a sú jasným prejavom záujmu subjektu, ktorý prevádzkuje peer to peer platformu, stať sa veriteľom pohľadávky zo zmluvy, ktorú sám v mene a na ú et dlžníka obstarával - na základe uvedených

skutočností dospel vo veci konajúci súd k záveru, že medzi záujmami subjektu prevádzkujúceho peer to peer platformu ako zástupcu a záujmami dlžníka ako zastúpeného je rozpor, ktorý podľa § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka neumožňuje, aby tento subjekt dlžníka zaväzoval.

Porušenie zákazu obsiahnutého v citovanom ustanovení má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu, v dôsledku oho neprichádza do úvahy ani ratihabícia podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným dojednaním. Na základe predmetného neplatného dojednania preto subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu nemal oprávnenie uzatvárať v mene a na účet dlžníka zmluvy o pôžičke, a preto dlžníkovi z týchto zmlúv nemohli vzniknúť žiadne povinnosti.

V nadväznosti na uvedené sa súd zaoberal aj otázkou platnosti rámcovej zmluvy, ktorú uzatvoril dlžník. Keďže jediným účelom rámcovej zmluvy uzavretej s dlžníkom bolo uzavieranie zmlúv a pôžičiek v mene a na úet dlžníka, dotknuté ustanovenie nie je v zmysle §

41 Občianskeho zákonníka oddeliteľným ustanovením od ostatných častí tohto právneho úkonu, v dôsledku oho je rámcová zmluva uzavretá s dlžníkom absolútne neplatná ako celok - myslím si, že podporným argumentom pre aplikáciu tohto ustanovenia môže byť aj skutočnosť,

že subjekt prevádzkujúci peer to peer platformu určuje mieru a spôsob zabezpečenia pôžičky dlžníka, o podporuje tézu o konflikte záujmov.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že výhrada aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní stále ostáva otvorená, nakoľko nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na jeho osobu.

Zotrvávam teda na svojom doterajšom stanovisku, a síce, aby bol žalobný návrh žalujúcej spoločnosti (miestne príslušným súdom) ako nedôvodný zamietnutý a aby mi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%."

6. Po postúpení predmetnej veci Okresnému súdu Zvolen Okresný súd Zvolen prípisom vyzval právneho zástupcu žalobcu, pričom v tejto výzve Okresný súd Zvolen upovedomil žalobcu o tom, že na základe predbežného právneho posúdenia považuje žalobu v celom rozsahu za zjavne nedôvodnú a preto ho vyzval podľa § 138 CSP na späťvzatie žaloby v lehote do 10 dní od doručenia výzvy a to s poukazom na predbežné právne posúdenie, kedy žalobca nepreukázal aktívnu legitímáciu v spore.

7. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu sa vyjadril k predmetnej výzve Okresného súdu Zvolen a vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Najprv krátko pre vysvetlenie, prečo sú zmluvy koncipované anonymne prostredníctvom kódu. Základným dôvodom je to, že ani veriteľ, ani dlžník nemajú záujem poznať identitu druhej zmluvnej strany. Dlžníkovi je úplne jedno, ktorá konkrétna fyzická osoba mu poskytne pôžičku. Pre dlžníka sú podstatné podmienky jej poskytnutia a splácania.

Rovnako veriteľovi je úplne jedno, komu konkrétne poskytne peniaze. Pre neho sú podstatné úroky a rýchlosť návratnosti. Podstatná je aj bonita dlžníka, ale v tomto ohľade sa veriteľ spolieha na odborné znalosti sprostredkovateľa, ktorý mu navyše ručí za 100% návratnosť istiny. Ani veriteľ ani dlžník teda nepotrebujú a nechcú poznať meno, priezvisko a ďalšie osobné údaje druhej zmluvnej strany. Ich znalosťou nič nezískajú, ich postavenie sa nijako nezlepší a nemá to ani žiadny vplyv na ich rozhodnutie požičať si / investovať.

Anonymizácia súčasne bráni obom stranám, aby bez súčinnosti so sprostredkovateľom jedna voči druhej vykonávali akékoľvek úkony – napríklad aby veriteľ obťažoval dlžníka upomínaním, alebo aby dlžník obťažoval veriteľa žiadosťami o ďalšie pôžičky. Ani dlžník ani veriteľ nemajú záujem, aby ich druhá strana kontaktovala svojvoľne a kedykoľvek.

Práve z týchto dôvodov zverujú svoju identitu do rúk sprostredkovateľa a vzájomne dohodnutých pravidiel, za ktorých môžu jeden aj druhý identitu druhej zmluvnej strany zistiť. To, že tento mechanizmus funguje, preukazuje práve tento spor. Súd prvej inštancie na jednej strane tvrdí, že zmluvné strany svoju identitu nepoznajú, ale súčasne nijako nevysvetľuje, ako je možné, že v tomto konaní im známa je. Zmluva nie je neurčitá vtedy, ak neobsahuje niektorý z obligatórnych prvkov, ale súčasne obsahuje mechanizmus, podľa ktorého tento prvok možno zistiť. Tak je to aj v tomto prípade a evidentne to funguje. Súd prvej inštancie vyslovil predbežne názor o neplatnosti zmluvy v prípade, ktorý je v praktickom živote úplne bežný. Žalobca apeluje na konajúceho sudcu, aby sám sebe položili otázku, koľkokrát sa pri nákupe potravín v supermarkete pri pokladni identifikoval svojím menom a priezviskom, nehovoriac a bydliskom a dátume narodenia. Pravdepodobne ani raz. Sú všetky tieto nákupy preto neplatné?

Koľko kupujúcich v supermarkete Lidl má vedomosť o tom, že predávajúcim je spoločnosť Lidl Slovenská republika, v.o.s., sídlom Bratislava, Ružinovská 1E, IČO: 35 793 783? Zrejme ani jeden. A koľko svojich denných zákazníkov pozná spoločnosť Lidl po mene a priezvisku? Ani jedného.

Žalobcu by veľmi zaujímala odpoveď na tieto otázky. Lebo ak majú byť neplatné jeho zmluvy, musia byť pre ten istý dôvod neplatné aj ostatné zmluvy uzatvárané rovnakým spôsobom.

Je evidentné, že v bežnej praxi je skôr výnimkou než pravidlom, že sa obe zmluvné strany poznajú, čo sa týka ich identifikačných údajov. Z toho samozrejme existujú výnimky, kedy povinnosť identifikácie strán priamo ukladá zákon, napríklad Zákon o advokácii, Zákon o bankách, Zákon o poisťovníctve, Nariadenie o zákaze prania špinavých peňazí a podobne. Nič z toho sa však prejednávanej veci netýka.

Zmluva o pôžičke pritom ani len nemusí mať písomnú formu. Z hľadiska formálnych náležitostí je presne rovnakou zmluvou ako zmluva o kúpe kabáta, ktorú anonymný kupujúci uzavrie tak, že si ho kúpi od anonymného predavača. Pre úplnosť je potrebné dodať, že identitu predávajúceho by sa môže kupujúci dozvedieť napríklad z pokladničného dokladu. Ale identitu kupujúceho sa predávajúci ani len nemá ako dozvedieť a teda v bežnom obchodnom styku je vždy minimálne jedna zmluvná strana druhej strane neznáma. Dokonca úplne neznáma, nie len anonymizovaná, ako je to v prípade pôžičiek uzavretých cez Zinc Euro.

A hovoríme o ako tak formalizovanom predaji v obchode. A čo predaj medzi nepodnikateľmi? Na internete sa denne predávajú státisíce veci na základe súkromnej inzercie. Jedna strana pošle tovar, druhá pošle peniaze. Meno, priezvisko a ďalšie osobné údaje si strany väčšinou nevymieňajú, hoci tak samozrejme môžu urobiť. Ak by to bolo potrebné, môžu svoju identitu zistiť, napríklad komu patrí dané telefónne číslo, alebo bankový účet. Ale to, že im v čase uzavretia zmluvy identita druhej strany nie je známa, predsa nerobí zmluvu neplatnou.

Podľa názoru súdu by si mal každý predávajúci zistiť a poznamenať osobné údaje každej osoby, ktorej niečo predáva. Ako by to potom vyzeralo v predajni potravín pri predvianočných nákupoch, je ťažké si predstaviť. Dokonca aj nákup obyčajnej kávy z automatu by bol neplatný pred neurčitosťou!!! Nikto netuší, kto vlastní automat a vlastník automatu sa nikdy nedozvie, kto si kúpil kávu. Sú takéto právne úkony neplatné? Ak sú neplatné, potom z akého dôvodu? Ak sú platné, potom prečo sú anonymizované pôžičky Zinc euro neplatné?

Uvažovanie súdu prvej inštancie ohľadom tejto právnej otázky je ako v rozpore s právnou teóriou (zmluva má mechanizmus, podľa ktorého je identita možné určiť), tak aj v rozpore s reálnym životom (väčšina zmlúv sa uzatvára dokonca pri oveľa nižšej miere znalosti o identite druhej zmluvnej strany). Preto pokiaľ súd na tomto názore zotrúva, žiadame o vyporiadanie sa s touto argumentáciou a vyššie uvedenými príkladmi.“

8. V priebehu ďalšieho konania žalovaný sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu podrobne vyjadril k vyjadreniam žalobcu a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedol:

„ Neplatnosť právneho úkonu nie je podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 S~ok S 92/2005z 2.2.2006,1) nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 340/2012z 22.11.2012, 2) nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 15/2014z 28.4.2014 3 založená nedostatočnou identifikáciou zmluvnej strany len v tom prípade, ~e „je dostatočne určité, kto je zmluvnou stranou“ – v prípade subjektov, ktoré mi mali pod>a tvrdení žalobcu poskytnúť pôžičku (nie je

možné ani rozlíšiť, či sa jedná o fyzické/ú osobu alebo právnické/ú osobu) sa tieto označujú prostredníctvom kódu, ktorý môže vyzeráť nasledovne 8YG2M7KKMQLV, WJZ2EK8562YL, 74WBPLVRLDQ36, VYKPDB7K8Q4Z. Žalobca teda tvrdí, že zastupuje subjekty označené napr. ako 8YG2M7KKMQLV (K. G.), WJZ2EK8562YL (L. G.), 74WBPLVRLDQ36 (L. H.), VYKPDB7K8Q4Z (K. L.) a na základe uvedeného, bez právomoci a oprávnenia vo veci konať ako právny zástupca uplatňuje „práva a právom chránené záujmy“ uvedených subjektov.

Nakoľko tieto subjekty podľa doteraz v konaní známych informácií nemôžu disponovať právnou subjektivitou, nemôžu disponovať ani ~žadnými právami a právom chránenými záujmami – nie je teda „úplne“ jedno, kto pôžičku poskytuje, z akých finančných prostriedkov pochádzajú financie poskytnuté na pôžičku a pod. a rovnako tak nie je „úplne“ jedno, ako sú zmluvné strany na tej-ktorej zmluve označené. Ak by sme takéto naratív akceptovali, tak by nám nevládol právny poriadok, ale právny neporiadok.

Tvrdenie žalobcu, že anonymizácia účastníkov zmluvy týchto ochraňuje za súčasného dodania, že „pred obťažovaním dlžníka veriteľom“ a vice versa je oxymoronom, ktorý len dokresľuje nekompetentné narábanie s právom a jeho inštitútmi – ak zmluvné strany nechcú byť zmluvou a jej obsahom obťažované, tak žiadnu zmluvu uzatvoriť nemajú. Ak totiž žalobcovi nie je známe, účelom inštitútu zmlúv pre pretavenie záväzkových vzťahov do spoločenského zriadenia. Ako môže byť veriteľ chránený tým, že nevie, komu poskytol financie a voči komu uplatniť svoj nárok? Ako môže byť dlžník chránený tým, že nevie, komu je povinný plniť? Na uvedené otázky podľa môjho právneho názoru rozumná odpoveď nejestvuje.

Jediná, aspoň v rovine polemiky zaujímavá argumentácia žalobcu sa týka skutočnosti, že ak zmluva o pôžičke v zmysle platného právneho rámcu nemusí mať ani len písomnú formu a preto je uzatvorenie pod „kódovým označením“ osôb (hoci v rozpore s princípmi, ustanoveniami a jasným znením Civilného sporového poriadku) v súlade s platným právnym rámcem – k tvrdenému uvádzam, že je síce pravdou, že zmluva o pôžičke nemusí mať písomnú

formu, avšak účastníci ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičku túto uzatvoria ústne. Je teda dobre možné predpokladať, že na seba tieto osoby aj vizuálne vidia a minimálne by sa v rámci rekognície dokázali opoznať ako účastníci im vlastného záväzkového vzťahu (ak už by sa vzájomne nepredstavili). V prípade uzatvárania zmluvy na diaľku, cez elektronické zariadenia táto možnosť logicky odpadá a riadna identifikácia zmluvných strán ich osobnými a nezameniteľnými údajmi (v ich vzájomnej súvislosti) je teda esenciálnym predpokladom pre platné uzatvorenie takejto zmluvy na diaľku – už len uvedeným je založená podmienka vyhlásenia všetkých právnych úkonov medzi mnou a žalovaným, resp. aj jeho právnym predchodcom za absolútne neplatné.

Ďalšou podstatnou črtou vedeného sporového konania, ktorej sa žalovaný opomenul venovať je to, že sa prezentuje ako zástupca tvrdených „veriteľov“ (ktorych nie je možné dostatočne označiť) – uvádzam, že na takéto zastúpenie nie je žalobca spôsobilý, nemôže prevziať zastúpenie fyzickej osoby v súdnom konaní a toto následne delegovať na svojho právneho zástupcu. Žalobcovi teda chýba aktívna vecná legitímácia v tomto konaní. Nositeľmi

aktívnej vecnej legitímácie sú subjekty označené ako 8YG2M7KKMQLV, WJZ2EK8562YL, 74WBPLVRLDQ36, VYKPD7K8Q4Z a nimi splnomocnení právni zástupcovia z radov advokátov.

Žalobca sa teda (okrem iného) platne nestal nositeľom práva na zaplatenie dlžnej sumy voči mne okrem iného z dôvodu absolútnej neplatnosti všetkých zmlúv, ktorými svoj nárok preukazuje, absencie aktívnej vecnej legitímácie, čo je bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie žaloby.

Záverom by som uviedol, že vôbec nie je podstatné, či sa súd vysporiada s „príkladmi“ svojich zvláštnych konštrukcií, ktoré žalobca poskytol, nakoľko tieto sú preukázateľným klamstvom – napríklad v prípade automatov na horúce nápoje je systém vzťahu nasledovný:

1. každá osoba, ktorá ten-ktorý nápojový automat využije vie, kto ho vlastní, alebo minimálne prevádzkuje, nakoľko súčasťou každého je identifikačný štítok označujúci jeho vlastníka a ak nie vlastníka, tak prevádzkovateľa, ďalej tento štítok obsahuje kontakt na vlastníka, poprípade prevádzkovateľa a kontakt na havarijnú službu;
2. ak osoba do automatu peniaze vhodí, ale produkt nedostane (pre poruchu), kontaktuje uvedené miesta a buďto vyčká na príchod technika, ktorý jej v hotovosti nahradí vzniknutú škodu, alebo v prípade, že poškodená osoba nemá záujem na servisného technika čakať, poskytne svoje údaje o bankovom účte alebo adrese pobytu a financie sú jej vrátené buďto bezhotovostným prevodom na účet, alebo šekom. Jedná sa o štandardný a samozrejme veľmi jednoducho overiteľný postup – nastavený úplne v rozpore s tým, čo tvrdí žalobca ako svoj „príklad“.

V prípade žalobcovho príkladu „kúpnej zmluvy v supermarkete“ uvádzam, že tento so zmluvou o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka nemá nič spoločné a prejednávanej právnej veci sa netýka. Nie je mi zrejmé, čo ním chcel žalobca preukázať, hoci sa o to preukázateľne (z odkazom na rozsah predmetnej časti) snažil – len na doplnenie uvádzam, že zmluva o pôžičke je samozrejme odlišnou od kúpnej zmluvy uzatvorenej v akejkoľvek forme a nemôže sa prejavovať akýmkoľvek subsidiárnym účinkom ku predmetu tohto konania.

Anonymizované zmluvy o pôžičkách spoločnosti Zinc euro a.s. sú neplatné pre všetky vyššie uvádzané dôvody, ale najmä preto, že popierajú základné zásady zmluvných vzťahov a sú suplované vierou organizovanosť, poctivosť a čestnosť neregulovanej obchodnej spoločnosti – táto skutočnosť je preukázaná tvrdeniami samotného žalobcu v jeho vyjadrení (zo dňa 30.08.2023) ku môjmu vyjadreniu a to pod bodom 2.

K vyjadreniu žalobcu k môjmu vyjadreniu:

Vyššie uvádzané skutočnosti sa vo veľkej miere vzťahujú i na vyjadrenie žalobcu smerované voči môjmu vyjadreniu a teda na tieto plynule odkazujem.

Okresnému súdu Zvolen prejednávaná problematika nie je cudzia a s touto sa zaoberal napr. v konaní vedenom pod sp. zn. 19C/55/2023 a rozsudkom . k. 19C/55/2023 – 160 zo dňa 10.10.2023 rozhodol o zamietnutí žaloby a priznaní nároku na náhradu trov žalovanému v plnom rozsahu.

Moja argumentácia týkajúca sa konfliktu záujmov na strane žalobcu a subjektov, ktoré tvrdí, že zastupuje, bola rozsiahlo riešená a judikovaná v bode 3.6 až 3.7 označeného rozsudku.

Taktiež aktívna vecná legitímácia bola predmetom môjho vyššie uvedeného vyjadrenia a taktiež bola dôkladne skúmaná v skutkovo totožnom súdnom spore označenom vyššie pod bodom 9. jeho odôvodnenia. Podľa môjho názoru teda žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu

v spore z titulu postúpených pohľadávok o pôžičkách, keďže pohľadávka žalobcu platne nevznikla (zmluva o pôžičke neexistuje) a nemohlo tak dôjsť ani k jej účinnému postúpeniu podľa § 524 ods. 1 Ob . Z. na žalobcu (obdobne rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoCsp/4/2020 z 20.10.2020). Navyše, aj samotné zmluvy o postúpení pohľadávok sú podľa môjho názoru pre ich neurčitosť absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

Dôkaz: Rozsudok OS ZV zo dňa 10.10.2023

Zotrvávam teda na svojom doterajšom stanovisku, a síce, aby bol žalobný návrh žalobcu ako nedôvodný zamietnutý a aby mi bol priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

9. Okresný súd Zvolen vo veci nariadil pojednávanie na deň 19.2.2024, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti a zároveň žiadal, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Súd zároveň pojednával aj v neprítomnosti žalovaného, za prítomnosti jeho právneho zástupcu.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu žalovaného, oboznámením sa Zmluvami o postúpení pohľadávok, Rámcovými zmluvami, záväznou žiadosťou o pôžičku, potvrdením o zrealizovaní transakcie, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

11. Súd z prednesu právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 19.2.2024 zistil, že v celom rozsahu poukazujú na ich vyjadrenia, ktoré zaslali súdu ohľadom samotnej žaloby, ako aj čo sa týka vyjadrení k vyjadreniam žalobcu a na základe vyššie uvedeného žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Žalovaný podpísal so žalobcom, ktorý sprostredkúva pôžičky od ľudí pre ľudí Rámcovú zmluvu – dlžník dňa 14.10.2016, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému služby a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za to žalobcovi odplatu vo forme dohodnutých poplatkov. V rámcovej zmluve – dlžník sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému služby definované v čl.3 tejto zmluvy a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za to žalobcovi odplatu vo forme dohodnutých poplatkov. V rámcovej zmluve – dlžník je uvedený identifikačný kód, ktorým je jedinečný alfanumerický kód priradený žalobcom dlžníkovi od momentu registrácie, generovaný elektronickým systémom pre každého dlžníka zvlášť, u žalovaného ide o ID kód 3MWP-5LKY-42ER.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalobcom a investormi – fyzickými osobami boli uzatvorené Rámcové zmluvy, na základe ktorých sa spoločnosť žalobcu zaviazala vyhľadávať pre investora jednotlivých dlžníkov a obstaráť v mene a na účet investora uzatvorenie Zmluvy o pôžičke s dlžníkom za podmienok stanovených v tejto zmluve. Súčasne medzi spoločnosťou žalobcu a žalovaným bola uzatvorená Rámcová zmluva – dlžník, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu vyhľadať pre žalovaného ako dlžníka jednotlivých investorov a obstaráť v mene a na účet žalovaného uzatvorenie Zmluvy o pôžičke s investorom. Súčasťou zmluvy bolo aj splnomocnenie žalovaného pre žalobcu, aby v jeho mene a na jeho účet uzatvorila Zmluvu o pôžičke a to podľa záväznej žiadosti o pôžičku.

14. Žalovaný podpísal záväznú žiadosť o pôžičku č. LB38VDP2273D2EGM dňa 7.12.2018 v celkovej výške 1.400 Eur a zároveň žalobcu poveril na to, aby uzatvoril v jeho mene a na jeho účet s neurčitým počtom investorov zmluvy o pôžičke tak, aby sa celková výška pôžičky rovnala celkovej ním požadovanej výške pôžičky, teda sume 1.400 Eur s dĺžkou splácania 60 mesiacov (5 rokov) a celkovou výškou mesačnej splátky 47,92 Eur. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca poukázal dňa 10.12.2018 na účet určený žalovaným sumu vo výške 1.400 Eur.

15. V súlade s uzatvorenými zmluvami získal dlžník svoj identifikačný alfanumerický kód, pričom aj samotní investori boli identifikovaní vlastným alfanumerickým kódom a takto označené zmluvné strany vykonávali vo vlastnom mene právne úkony navzájom.

16. Žalobca v mene žalovaného teda uzatvoril nasledujúce Zmluvy o pôžičke:

1/ č. 2018053515, medzi investorom (veriteľom) ID kód: N572Z5G78QDR a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 500,00 €, s úrokovou sadzbou 7,5% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

2/ č. 2018053516, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 4WBPLMNB5Q36 a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 500,00 €, s úrokovou sadzbou 10,00% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

3/ č. 2018053517, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 7RN2W87Y8QBD a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 100,00 €, s úrokovou sadzbou 7,50% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

4/ č. 2018053518, medzi investorom (veriteľom) ID kód: E87Q9GRJPGL a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 100,00 €, s úrokovou sadzbou 9,0% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia;

5/ č. 2018053519, medzi investorom (veriteľom) ID kód: 4WB2LMEDYP36 a žalovaným, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 200,00 €, s úrokovou sadzbou 11,0% ročne odo dňa poskytnutia pôžičky do zaplatenia.

17. Za obidve zmluvné strany (tak veriteľa na jednej strane a dlžníka na strane druhej) mal Zmluvu o pôžičke uzatvoriť žalobca ako zástupca – spoločnosť Zinc Euro, a.s., rovnako ako aj pristúpiť k okamžitej splatnosti jednotlivých pôžičiek pre nezaplatenie splátok. Žalovaný sa v Zmluve o pôžičke zaviazal splácať poskytnutú pôžičku po dobu 36 mesiacov pri celkovej výške mesačnej splátky 28,83 Eur. Splatnosť 1. mesačnej splátky bola dohodnutá na 22.1.2019, splatnosť každej nasledujúcej splátky nastala 22. deň v kalendárnom mesiaci a termín poslednej splátky bol 22.12.2023. Výška mesačnej splátky pôžičky pod 1/ bola v sume 9,96 Eur, pod 2/ v sume 10,52 Eur, pod 3/ v sume 1,99 Eur, pod 4/ v sume 2,06 Eur, pod 5/ v sume 4,30 Eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnuté pôžičky a prestal splácať riadne a včas dohodnuté splátky. Investor - veriteľ prostredníctvom žalobcu listom zo dňa 4.1.2021 oznámili žalovanému vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v zmysle ustanovenia čl. 3 bod 3.4 zmluvy o pôžičke. Oznámenie okamžitej splatnosti pôžičky bolo žalovanému doručené do jeho dispozičnej sféry dňa 7.1.2021. Po vyhlásení splatnosti jednotlivých pôžičiek investor postúpil svoju pohľadávku na základe osobitných zmlúv o postúpení pohľadávok na žalobcu ako postúpniaka.

18. Žalobca si v spore uplatňoval nárok vo výške dlžnej sumy vo výške 1.117,40 Eur, ako aj splatné úroky z týchto pôžičiek vo výške 37,85 Eur a preto žalovaný si vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uplatňoval celkovú sumu 1.155,25 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.117,40 Eur od 8.1.2021 až do zaplatenia a náhradu trov konania, ktoré pohľadávky mal žalobca nadobudnúť na základe Zmlúv o postúpení pohľadávok od investorov.

19. Podľa § 22 ods.2 Občianskeho zákonníka, zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného.

20. Podľa § 35 ods.2 Občianskeho zákonníka, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

21. Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrým mravom.

23. Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

24. Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

25. Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

26. Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

28. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju v celom rozsahu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že Zmluvy o pôžičkách, ako aj Zmluvy o postúpení pohľadávok vyššie uvedené sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi z dôvodu ich neurčitosti – jednou z podstatných náležitostí právneho úkonu je určitosť právneho úkonu tak, ako predpokladá ustanovenie § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na ustanovenie § 35 ods.2 Občianskeho zákonníka, pričom absencia tohto predpokladu má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Za určitý je nutné považovať právny úkon, ktorý obsahuje dostatočné označenie účastníkov a označenie predmetu plnenia, teda z ktorého je zrejmé kto ho robí, komu je adresovaný a čo bolo jeho predmetom. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že veriteľom ani dlžníkovi v čase uzatvorenia právneho úkonu (Zmlúv o pôžičke) nebolo známe kto komu požičiava a následne potom (pri postupovaní pohľadávok) rovnako nebolo zrejmé aká pohľadávka voči akej osobe sa postupuje. V zmluvách boli strany identifikované alfanumerickým kódom, pričom pri jednotlivých účastníkoch chýba označenie mena a priezviska fyzickej osoby – z označenia kódom nemožno identifikovať konkrétne fyzické osoby tak na strane dlžníka, ani veriteľa a už samotná táto skutočnosť má za následok absolútnu neplatnosť zmlúv o pôžičke pre ich neurčitosť označených účastníkov. Táto skutočnosť samotná má za následok absolútnu neplatnosť Zmlúv o pôžičke pre ich neurčitosť, pre ktorú musí súd prihliadnuť ex offio (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/240/2009).

29. Druhým dôvodom prečo súd predmetnú žalobu zamietol je rozpor zastúpenia, nakoľko žalobca vystupoval na oboch stranách, teda zastupoval tak veriteľa, ako aj dlžníka pri uzatváraní zmluvy o pôžičke. Pre zmluvu o pôžičke je charakteristické, že ide o vzťah aspoň dvoch subjektov, z ktorých jeden je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti, čiže právu veriteľa jednoznačne zodpovedá povinnosť dlžníka. Pre tento typ vzťahov je preto typické, že každý zo subjektov musí mať iné – spravidla opačné postavenie a záujmy, čím je už a priori daná odlišnosť záujmov týchto strán. Nie je možné, aby jeden zástupca uzavrel zmluvu za obe zmluvné strany ako ich zástupca, nakoľko jeho záujem ako zástupcu veriteľa je úplne odlišný, priam protichodný k záujmom dlžníka a preto nedošlo k platnému uzavretiu zmlúv o pôžičke (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCsP/53/2021 z 22.2.2022 v obdobnej veci). O protichodnosti záujmov svedčí napríklad aj to, že žalobca bol oprávnený na vyberanie rôznych druhov poplatkov (administratívne, spracovateľské a podobne) od žalovaného ako dlžníka (aj keď si ich v tomto konaní neuplatňoval), a tiež bol oprávnený vykonávať v mene investora (proti žalovanému) právne úkony sankčnej povahy. Súd je tak názoru, že došlo k porušeniu zákonného zákazu obsiahnutého v § 22 ods.2 Občianskeho zákonníka a v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka to potom malo za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu a teda nemohli platne vzniknúť zmluvným stranám žiadne práva a povinnosti zo zmlúv o pôžičke (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25CoCsP/4/2020 z 20.10.2020).

30. Pokiaľ žalobca tvrdil, že zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, ktorý aj bez ohľadu na označenie zmluvných strán v zmluve o pôžičke platne vznikol tým, že došlo k faktickému poukázaniu peňažných prostriedkov vo výške pôžičky na bankový účet, súd poukazuje na ustanovenie § 657 OZ, v zmysle ktorého veriteľ dlžníkovi prenecháva peniaze. Súd poukazuje na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by veritelia odovzdali priamo žalovanému jednotlivé sumy pôžičiek (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCsP/53/I/021 z 22.2.2022 v obdobnej veci), ale finančné prostriedky (pôžičku) poukázal žalovanému samotný žalobca. Súd pritom poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/325/2009, podľa ktorého doiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne a to aj keby všetky náležitosti tohto právneho úkonu boli dané.

31. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v spore z titulu postúpených pohľadávok, keďže pohľadávka žalobcu platne nevznikla (zmluvy o pôžičkách neexistujú) a nemohlo tak dôjsť ani k ich účinnému postúpeniu podľa § 524 ods.1

Občianskeho zákonníka na žalobcu (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25CoCsp/4/2020 z 20.10.2020).

32. V prípade neplatnosti zmlúv o pôžičke sa nemožno domáhať plnenia z nich titulom zmluvy o pôžičke a tak do úvahy prichádza iba plnenie titulom bezdôvodného obohatenia, pričom skutočnosť, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, musí byť v konaní preukázaná. Z konania bolo preukázané reálne poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom (nie investormi) žalovanému (listinný dôkaz z č.l. 54), z ktorého vyplýva, že dňa 10.12.2018 bola na účet žalovaného poukázaná suma 1.400 Eur, pričom majiteľom účtu, z ktorej sa táto suma poukazovala bol žalobca a teda v zmysle toho by existoval nárok žalobcu domáhať sa vrátenia predmetných finančných prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia. V predmetnom konaní žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzniesol námietku premlčania a peňažné prostriedky boli poskytnuté dňa 10.12.2018, pričom žaloba bola podaná na Okresnom súde Poprad dňa 2.12.2022 a z uvedeného tak vyplýva, že v čase podania žaloby už uplynula tak 2-ročná subjektívna, ako aj 3-ročná objektívna premlčacia doba, ktorá platí pri bezdôvodnom obohatení a keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania, nebolo možné žalobe vyhovieť.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

34. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zamerával len na argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považované za rozhodujúce, pretože všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP a keďže žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

36. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd I. inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením v lehote 60 dní, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti – Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).